

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 noiembrie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mal. 3:16-18**: „*Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui. Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește. Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.»”.*

Mal. 4:1-3: „*Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeeii din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor”.*

Credinciosului Dumnezeu Îi aducem mulțumire din toată inima că avem posibilitatea să fim adunați în felul acesta din întreaga Europă, din Statele Unite, din țările africane și de pretutindeni, toți sunt conectați și urmăresc vestirea. Noi am auzit saluturile care au fost transmise. Vă rog frumos să aveți răbdare când sunt citite. Frații au dreptul ca noi să luăm la cunoștință de faptul că ei sunt într-o legătură cu Dumnezeu și cu noi, că sunt părtași acestei vestiri și prețuiesc, acceptă și cred acest Cuvânt al Domnului care este vestit.

Cu adevărat suntem mulțumitori din inimă că ultimul mesaj ajunge marginile pământului. Doar pe scurt intrăm în mărturia din ultima călătorie misionară. Bineînțeles, călătoriile sunt tot mai grele din cauza vârstei, a zborurilor de noapte și a diferențelor de fus orar.

Zborul spre Lima, Peru a avut o diferență de fus orar de 7 ore; pur și simplu intri din zi în noapte și din noapte în zi. Dar Domnul Dumnezeu a dăruit har și încă o dată har, astfel că Cuvântul n-a fost vestit doar în adunările ținute, ci și prin intermediul televiziunii a fost creată o posibilitate ca să fie vestit Cuvântul sfânt și prețios întregului popor. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

Avem vești bune. Fratele Daniel din România a dat mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu acolo. După marea adunare din Constanța, jurnalistul musulman de origine turcă care a fost de prima dată într-o astfel de adunare a fost primul dintre aceia care și-a exprimat dorința și a fost botezat. Este puternic. Cuvântul Domnului își găsește intrare în viețile aceluia care în clipa când Cuvântul răsună, Domnul le vorbește în mod personal prin Cuvântul Său. Noi am auzit mărturia fratelui Daniel, iar noi suntem mulțumitori și pentru toți ceilalți frați și mărturiile auzite.

Astăzi este aici un frate din Denver, Colorado, USA. Acum doresc să-i transmit saluturi din toată inima fratelui Joseph din Atlanta. El a socotit că în noiembrie, când va avea loc cea mai mare sărbătoare din Statele Unite, eu voi putea merge la acele adunări deosebite din Atlanta. Dar se pare că acest lucru nu este posibil, pentru că abia marți seara mă întorc din Bahrain și imediat în ziua următoare, miercuri, ar trebui să zbor în Statele Unite; eu sper că frații vor înțelege că acest lucru este imposibil. Apoi, tot ceea ce am citit de aici din Maleahi ne merge la inimă și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima.

Înainte să intrăm în perioada Reformei – cu mare durere intrăm în această temă – permiteți-mi să amintesc pe scurt trăirea din 12 octombrie 1976. Voi știți, frații Hans și Willy Keck sunt vechii mei prieteni. Fratele Hans Keck mi-a dat un articol pe care l-a extras din internet privitor călătoria pe care trebuia s-o fac în octombrie 1976. Este vorba despre zborul pe care trebuia să-l fac din Bombay cu destinația Madras. Totul este specificat: numărul zborului, decolarea și ora respectivă. Voi știți ce s-a întâmplat atunci. Înainte de ora 10 îmi luasem biletul de la agenție. Toate adunările erau organizate și anunțate. Doar am intrat în biroul de pe strada Lech, nr. 7 și voiam să mă așez pe scaunul de la birou, când deodată, așa cum auziți voi vocea mea, au răsunat cuvintele: „Robul Meu, anulează călătoria în India!”.

De fiecare dată îmi trece prin măduva oaselor. Ce am făcut? M-am așezat în mașină și m-am dus la Fortswald, în pădurea de la marginea Krefeldului, m-am rugat, am umblat și am spus: „Doamne, toate adunările sunt organizate și anunțate. Totul este pregătit. Totuși, n-aș putea să merg acolo?”. Așa-i omul, așa-i omul. Dar apoi, prin harul lui Dumnezeu, s-a întâmplat a doua oară. Tocmai mă întorsesem și după ce am intrat din nou în birou, așa cum auziți voi acum vocea mea, dar cu o și mai mare forță și autoritate mi-a fost spus: „Robul Meu, anulează călătoria în India!”. Apoi am știut ce am de făcut. Am scris telegrame fraților: „Călătoria a fost anulată. Urmează o scrisoare”. Îi mulțumim lui Dumnezeu. Timpul meu încă nu sosise. Îi suntem mulțumitori și pentru astfel de călăuziri directe. Cu adevărat a fost o ocrotire pe care Domnul a dăruit-o prin har.

Ne întoarcem la ceea ce se petrece în țara noastră. Pe tot parcursul anului a fost anunțat în toate ziarele și în toate știrile că va avea loc o sărbătoare, un jubileu, 500 de ani de la Reformă. Scumpi frați și surori, pur și simplu îți este sfâșiată inima că toți se întorc înapoi în poala bisericii mamă. Toate trezirile și adunările care s-au născut după Reformă se întorc înapoi. De ce? Pentru că ei au preluat crezul niceean care este denumit ca fiind un „crez apostolic”. Puteți merge de la o biserică la alta, de la o adunare liberă la alta și veți vedea că peste tot acest crez niceean stă la baza doctrinei lor și este consemnat în declarația de credință din adunările lor. Dar aceasta nu este ceea ce ne-au lăsat nouă apostolii în Numele Domnului.

În anul 325 erau niște bărbați care habar n-aveau de Dumnezeu și nici măcar nu cunoșteau Vechiul Testament. Aceștia aveau fantezii păgâne pe care le-au oficializat. Acum mă gândesc la Arius care L-a respins pe Domnul nostru ca fiind descoperirea lui Dumnezeu în trup. El a spus că „El ar fi fost arhanghelul Mihai sau Gavril” doar pe baza unei singure neînțelegeri. El s-a referit la Iacov 1:13 unde este scris: „*Dumnezeu nu poate fi ispitit și El însuși nu ispitește pe nimeni*”. Apoi și-a continuat argumentul cu istoria ispitirii Domnului nostru și a spus: „Cum poate fi El de obârșie divină dacă El a trebuit să treacă prin toate aceste ispite când este scris «*Dumnezeu nu poate fi ispitit*»?”. Ce sunt argumentele? Argumentele sunt de la Satana. Dumnezeu este de găsit în Cuvântul Său. Dumnezeu nu poate fi ispitit, dar Domnul nostru a

devenit om din cauza oamenilor. Și a permis ca toate aceste încercări și ispite să vină asupra Lui pentru ca El să fie un Mare Preot credincios. Apoi celălalt, Atanasiu cu toate prezentările și declarațiile lui: „Că Fiul a fost zămislit și născut de Tatăl în veșnicie”. Amândouă prezentările celor doi sunt total nebiblice.

Toate adunările care au început să se nască din timpul Reformei până la mișcarea penticostală posedă în doctrina lor aceste învățături nebiblice. Dacă îi auzim pe marii carismatici, observăm că ei îi fac un singur reproș fratelui Branham și anume că el a respins învățătura trinitară pe care o cred toate bisericile și bisericile libere. Închipuți-vă o clipă, oameni care au vorbiri în limbi, prorocesc și se roagă pentru vindecarea bolnavilor, dar n-au primit descoperirea prin Duhul lui Dumnezeu. Ce faci cu aceștia? Ce faci cu asta?

Frați și surori, haideți să prețuim din inimă și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru descoperirea Domnului nostru Isus Hristos. Să mai amintim și acest lucru. Fiecare verset biblic a fost răsucit și răstălmăcit. Toate învățăturile proprii sunt decorate cu versete biblice. Apoi dacă ne uităm la aceste titluri publicate. O fotografie din Vatican cu reprezentanții bisericii evanghelice împreună cu papa; acolo fiecare își cere iertare unul de la celălalt și toți se întorc înapoi. Chiar în revista Idea Spektrum este publicată proslăvirea Mariei care este pusă ca punct central de închinare. Apoi este pusă o întrebare. Se poate să fi existat patruzeci de mii de arătări ale Mariei? N-a existat nicio singură arătare a Mariei. Ei i s-a făcut harul să împlinească cel mai înalt scop de pe pământ pe baza făgăduinței din Is. 7:14: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*”, căruia trebuia să-I pună Numele Isus, și astfel Scriptura a fost împlinită. Fiul lui Dumnezeu a fost născut. Așa cum este scris în Ps. 22:9: „*Tu m-ai scos din pântecele mamei*”. Dacă ne gândim la toate prorociile și făgăduințele care se referă la Răscumpărătorul nostru: nașterea Lui, slujba Lui, știm că totul a fost vestit dinainte în Vechiul Testament. Atunci cum poate cineva afirma că „Fiul a fost zămislit și născut în veșnicie”? Scriptura spune: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut* („zămislit” – lb. germ.)”(Ps. 2:7). „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*” (Lc. 1:35).

Dragi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit har să credem din inimă fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. În cântările noastre în principal este vorba de sângele vărsat pentru noi. Despre ce este vorba? Păcatul originar a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge. Viața din trup este în sânge. De aceea Domnul nostru a trebuit să devină om din cauza oamenilor, ca să-Și verse scumpul și prețiosul Său sânge pentru ca viața care a fost și este în sânge să vină asupra noastră a credincioșilor. De aceea citim noi în epistola lui Ioan: „*Trei sunt care mărturisesc: Cuvântul (Apa), Duhul și Sângele*”.

Frați și surori, fiți mulțumitori pentru scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu, fiți mulțumitori că El ne-a scos afară din toată robia babiloniană. La ce a ajutat că în anul 1520 Luther a scris broșura „Robia babiloniană a Bisericii”, dacă totuși a rămas în aceea robie? Dar Reforma a fost necesară ca străpungerea să poată veni. Dacă nu era așa, atunci toate celelalte treziri nici n-ar fi putut avea loc. În fiecare perioadă de timp Dumnezeu a avut o recoltă. Și toți aceia care au crezut Cuvântul vestit în timpul lor au fost neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. La fel este în timpul nostru. Astăzi nu mai este valabil să crezi ceea ce a predicat Wesley sau altcineva. Ci astăzi să crezi din toată inima fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. O reșezare și o restituire deplină este compusă din faptul că Dumnezeu ne-a adus înapoi la început. Aceasta îl deosebește pe fratele Branham, care a avut o trimitere divină, de toți ceilalți evangheliști renumiți care au apărut ulterior. Cu adevărat este o mare deosebire între el și ceilalți; fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu ca să ne aducă pe noi înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul Său pentru ca la sfârșit Biserica să fie exact așa cum a fost la început.

Doresc să reamintesc și acest lucru care nu a fost înțeles de biserici, și anume locul din Mat. 16 unde Domnul a spus: „*Eu Îmi voi zidi Biserica Mea*”. Dar nu o biserică catolică, nu o biserică anglicană și nicio altă biserică, nu! Ci El a spus: „*Eu Îmi voi zidi Biserica Mea*”. Apoi citim că „*Noi toți (gloata răscumpărată prin sânge), în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup*” (1 Cor. 12:13). Aceasta este Biserica vie a Dumnezeului Celui viu. Dar apoi ei au falsificat afirmația Domnului nostru din Mat. 16:18: „*pe această piatră voi zidi Biserica Mea*”, au răstălmăcit-o și au scos învățătura că

„Biserica a fost zidită pe Petru și că papii ar fi succesorii lui Petru”. Nu vă puteți da seama ce se petrece în interiorul meu, că miliarde de oameni, de la naștere la moarte, sunt înșelați, mințiți, și apoi se mai face și semnul crucii. Fie ca Dumnezeu să dea har.

Chemarea este: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei”*. Pentru ca acest ultim mesaj să ajungă în toate popoarele, limbile, în toate bisericile, în toate adunările și toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică să devină credincioși în Isus Hristos. Nu într-o biserică, nu în reprezentanții lor, nu în Maria și nici în toți sfinții! Domnul S-a adresat doar celor ce erau în viață care erau sfinți; nu celor adormiți. Toate fericirile sunt adresate celor vii. Nici Pavel și nici Iacov n-au spus niciunua: „După moarte tu sau tu vei fi sfânt”. Frați și surori, îți rupe inima. Apoi sărbătoare și iar sărbătoare, se îmbrățișează, se iubesc ca și cum Dumnezeu n-ar fi făcut nimic. Dar Dumnezeu a făcut lucruri mari în decursul celor cinci sute de ani. În parte noi am trăit trezirea penticostală. Apoi am primit trecere, har înaintea lui Dumnezeu, să avem parte, să primim legătura cu ceea ce a făgăduit și a făcut atotputernicul Dumnezeu în timpul nostru.

Fratele Miskys a citit-o deja din Maleahi: *„veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește”* (Mal. 3:18) – acest lucru va fi descoperit. Atunci vor fi descoperite toate aceste versete până la Mal. 4:5-6b. Aici noi vedem despre ce este vorba. Domnul a dăruit har tuturor celor ce au respect față de Numele Lui. Spuneți-mi, a existat vreodată o perioadă de timp în care Numele Domnului nostru, care este mai presus de orice nume, să fi fost atât de lăudat și mărit ca în timpul nostru? Dumnezeu ne-a dăruit har ca noi să recunoaștem Numele în care este mântuirea. Nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți, decât acest Nume de răscumpărare al Domnului nostru Isus Hristos în care însuși Dumnezeu S-a descoperit ca Tatăl în Fiul și prin Duhul Sfânt. Este puternic. Noi am fost introduși de Dumnezeu în Locul Preasfânt.

Nu demult am citit din Exod și din Deuteronom, că Domnul a vorbit din chivot. O putem citi mai ales din Ex. 25. Atenție! Perdeaua din templu s-a rupt, calea este liberă. Dar Domnul nu vorbește în curtea de afară și nici în vreun alt loc. Ci El, și astăzi încă vorbește din

chivotul legământului și noi suntem mulțumitori din toată inima că Dumnezeu a călăuzit lucrurile într-un astfel de mod.

Citim din Ex. 25:21: „*Să pui capacul ispășirii pe chivot, și în chivot să pui mărturia* („să pui Legea” – lb. germ.), *pe care ți-o voi da. Acolo Mă voi întâlni cu tine; și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul mărturiei* („chivotul unde este Legea” – lb. germ.), *îți voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel*”. Nu undeva în vreun loc, ci acolo unde era Cuvântul, acolo unde era aplicat sângele, pe chivotul legământului, unde heruvimii se uitau unul la altul și cu aripile întinse acopereau chivotul legământului. Iar Domnul Dumnezeu vorbea cu Moise dintre heruvimi.

Dragi frați și surori, ce a făcut Iosua? A luat chivotul legământului, Cuvântul descoperit care conținea toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu și împreună cu poporul lui Dumnezeu a trecut Iordanul în țara făgăduită. Ce facem noi în acest timp? Dumnezeu a confirmat noul legământ, s-a descoperit ceea ce a spus Domnul nostru: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*” (Mat. 26:28). Astfel noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru marele privilegiu că noi n-alergăm după fabule și misticism, ci noi ne bucurăm de ceea ce a făcut Dumnezeu în Domnul nostru Isus Hristos.

În 2 Cor. 5 bărbatul lui Dumnezeu a făcut de cunoscut încă o dată însărcinarea lui. Citim în 2 Cor. 5, Cuvântul foarte bine cunoscut care privește împăcarea. Citim din 2 Cor. 5 de la vers. 14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge* („Căci dragostea lui Hristos ne constrânge, ne presează” – lb. germ. trad. Elberfelder; lb. engl. King James); *fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”. Încă o dată vers. 15: „*Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”.

Viața noastră a fost răscumpărată, a fost cumpărată din nou. Noi nu mai trăim pentru noi înșine, ci Îi aparținem Domnului.

Vers. 17: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”.

Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Fie ca să devină o realitate la tineri și bătrâni. Eu doresc ca toți tinerii, toți aceia care stau sub răsunetul Cuvântului lui Dumnezeu să aibă, personal, trăirile lor mântuitoare cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Toți să cheme Numele Domnului, să fie mântuiți, toți să-I ceară iertare, toți să aibă trăirile lor mântuitoare cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Începând cu timpul Reformei neprihănirea s-a propovăduit ca un lucru principal. Dar unde este trăirea care ar trebui să urmeze acestei propovăduiri? Unde este trăirea? Neprihănit prin credință. Nu neprihănirea care atârnă undeva în spațiu. Ci neprihănit prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei.

Putem citi și vers. 18: „*Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu* („Și toate lucrurile acestea sunt lucrarea lui Dumnezeu” – lb. germ.), *care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării*”. Apoi în cele două versete care urmează Pavel exprimă: „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”.

Am putea merge la epistola către evrei, dar mai mai întâi mergem la Rom. 5. Dragi frați și surori, și acest lucru aparține aici. Nu doar să vorbești despre mesajul timpului de sfârșit și ceea ce a fost spus în acest mesaj. Ci trebuie vestită Evanghelia deplină, mântuirea deplină. Mesajul timpului de sfârșit este învățătură, este introducerea în planul de mântuire a lui Dumnezeu. Dar pocăința este o trăire personală; nașterea din nou este o trăire mântuitoare personală. Doar dacă noi am avut trăirile noastre mântuitoare cu Domnul nostru abia după aceea se poate împlini: „și învățați-i”. Abia după aceea se împlinește: „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu*” (Ioan 6:45). Niciunul nu va mai trebui să învețe pe fratele său, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu. Dar așa cum am apus deja, de această temă aparține Ps. 50:5: Strângeți-Mi pe poporul Meu ca să asculte cuvintele Mele, Cuvântul împăcării despre iertare, ca să începem cu ABC-ul credinței. Să nu vorbim despre descoperiri mărețe, ci să putem avea începutul cu

Domnul și Răscumpărătorul nostru, prin har. În fiecare capitol din Romani a fost prezentat planul de mântuire al lui Dumnezeu.

În Rom. 5:5 este scris: „*Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat*”. Aparține de tema de astăzi. Vers. 9: „*Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu*”. Mergem mai departe la vers. 12: „*De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor...*”. Citim vers. 15: „*Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur Om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți*”.

Aici Domnul nostru iubit este arătat în umanitatea Lui, El Și-a vărsat Sângele, a fost om care a putut muri. Dumnezeu nu poate muri. Dar aici Domnul nostru este arătat în planul de răscumpărare al lui Dumnezeu. Așa cum prin primul om, Adam, toți au căzut sub pedeapsa morții, despărțiți de Dumnezeu și dați pieirii, tot așa printr-un singur Om, printr-o singură jertfă a Domnului nostru, jertfa a fost adusă și prin har suntem liberi. Astăzi am citit din nou. Atunci când Domnul vorbește El spune: „*Eu M-am coborât din cer*” – aceasta o spune ca Domn. De ce? El a fost Domn, în cer era Domn, în Grădina Edenului era Domn, era Domn când a vorbit cu Avraam. Ca Domn El a coborât. Dar ca Fiu a fost născut. Apoi El a putut spune: „*Cel ce M-a trimis*” – aceasta n-o spune ca Domn, ci o spune ca Fiu. Ca Fiu, El a spus: „*Cel ce M-a trimis*”. Vă spun, eu mă bucur de fiecare dată când citesc în Sfânta Scriptură. Mă bucur și de faptul că Domnul nostru a spus: „*V-am spus aceste lucruri în pilde*”. Aceasta este scris în Mat. 13 și apoi în Ioan 16: „*Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl*”. Nu prin pilde, ci prin descoperire. Domnul ne-a deschis mintea ca să înțelegem ceea ce a fost spus în pilde. Toate exemplele, «mire», «mireasă», toate versetele biblice din Apocalipsa, totul este vorbit în pilde, dar apoi au fost descoperite prin Duhul Sfânt. Dragi frați și surori, noi trăim în perioada de timp în care

chivotul legământului este deschis. Tot ceea ce fost ascuns în întreaga perioadă de timp, acum a fost descoperit.

Dacă ne întoarcem înapoi la Mal. 3:17 acolo este scris: „*Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu*”. Se va vedea deosebirea. Noi nu aparținem de nicio direcție de credință, nici de una, nici de alta. Ci noi suntem proprietatea Domnului, și știm că El a trimis ultimul mesaj pentru ca noi să fim aduși înapoi la început. El a spus „Eu voi zidi Biserica Mea”, și El va desăvârși Biserica Lui. Și așa cum a spus fratele Branham atât de frumos, „din ultima Biserică va ieși Mireasa Mielului, biruitorii”. Este minunat cum a fost ordonat totul în Sfânta Scriptură. Este scris „Iată Mirele sosește!”. Nu: „Iată vine Domnul!” și nici „Iată, vine Fiul omului!”. Acestea sunt în legătură cu alte venituri: când El vine ca Fiul omului, când El vine ca Domn, când El vine ca Împărat. Acestea sunt alte venituri, dar noi așteptăm revenirea lui Isus Hristos pe care El ne-a făgăduit-o.

Apoi, dacă Dumnezeu dăruiește har, în fiecare adunare trebuie să mă întorc la Lc. 1. Slujba lui Ioan Botezătorul era de a întoarce inimile părinților poporului Israel înapoi la Domnul Dumnezeu lor, după cum este scris în Lc. 1:17-18, ca să gătească Domnului un popor bine pregătit. Acesta este sensul ultimului mesaj pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin har: ca Domnului să-I fie gătit un popor bine pregătit. „*Voi, poporul Meu...*”. Nu un popor oarecare, ci „*Voi, poporul Meu...*”.

Noi suntem adunați aici din toată Europa, din jumătate din lume. Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*” (Gen. 12:3). Indiferent unde, ce, cum și când, în planul de mântuire al lui Dumnezeu sunt incluse toate popoarele și toate limbile. Așa cum a scris-o Pavel, nu există nicio singură diferență între iudei și greci, ci noi toți suntem una în Domnul nostru Isus Hristos. Să nu permiteți niciodată ca între voi să se ridice un duh de partidă sau vreun duh național – să nu permiteți aceasta! Lăsați ca Duhul lui Dumnezeu să stăpânească în mijlocul nostru și să fie lucrător în Biserica Dumnezeului Celui viu și în fiecare în parte, în așa fel ca să fim o inimă și un suflet.

În ziua Cincizecimii au fost adunați oameni din șaptesprezece națiuni și au auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Acum se împlinesc că

această Evanghelie a Împărăției este vestită tuturor popoarelor. Și dacă trebuie vestită ca mărturie tuturor popoarelor, raselor și triburilor, atunci Domnul va scoate afară din toate popoarele, limbile și rasele și va face din ei o proprietate a Lui, iar noi vom asculta glasul Lui. O mai spunem o dată. Atunci nu vom avea un duh național. Ci vom avea Duhul lui Dumnezeu. „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă, ca să-i fac să asculte cuvintele Mele*” (Deut. 4:5; Ps. 50:5). Noi confirmăm că Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi și că noi am acceptat și am primit acest legământ. La un contract sunt necesare cel puțin două părți. Ca singură parte nu poți încheia niciun contract, niciun legământ. Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi, cu toate făgăduințele, iar noi suntem poporul noului legământ.

În ultima perioadă, în acest loc, noi am amintit și am accentuat deseori ceea ce este scris în Rom. 10:9-11: „*Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura: «Oricine crede în El nu va fi dat de rușine»*”.

Frați și surori, noi nu ne punem încrederea în noi înșine, ci în Domnul care ne-a răscumpărat, El a hotărât ca în acest timp noi să căpătăm trecere înaintea lui Dumnezeu, să fim atenți la ceea ce a făgăduit El pentru această perioadă de timp. Toți din mișcarea penticostală trec pe lângă făgăduința pe care a dat-o Domnul pentru timpul nostru. Frați și surori, observăm ce înseamnă har, alegere, predestinare. Dumnezeu a putut hotărî toate lucrurile dinainte fiindcă El a știut cine va primi și cine va respinge. Dumnezeu a știut totul dinainte, iar noi ne punem încrederea în Domnul nostru.

Fratele Branham a avut o însărcinare în legătură cu istoria mântuirii. Ioan Botezătorul n-a avut doar o însărcinare pentru o biserică locală. El a trebuit să facă podul de legătură din Vechiul în Noul Testament. Iar acum podul a trebuit construit din nou în așa fel ca acum la sfârșit Biserica să fie adusă înapoi la început, la aceeași temelie, la aceeași învățătură, un Domn, o credință, un botez.

Și acest lucru l-am spus în acest loc. Voi o puteți citi în catehism. Toate bisericile folosesc versetul din Ef. 4:5: „*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez*”. Și ei spun că acest singur botez ar fi botezul lor trinitar. Dar Biblia vorbește de singurul botez biblic care se face în *Numele Domnului Isus Hristos*. Apoi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu unde este scris „*un Domn*”, atunci noi știm despre ce este vorba: *Isus Hristos este Domnul*. Și dacă este scris „*o singură credință*”, atunci noi știm că Dumnezeu ne-a dăruit această unică credință despre care a scris Iacov și apoi Iuda: „*m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”. Credința în Dumnezeu, credința în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și „*...un singur botez*”, și atunci, sincer, trebuie să te întorci ca să vezi cum a botezat Petru, cum a botezat Filip, în Ierusalim, în Samaria, cum s-a botezat în casa lui Corneliu. Trebuie să te întorci la Biblie, să deschizi urechile și să așezi lucrurile acolo unde aparțin, și nicidecum acolo unde nu aparțin. Acest lucru doare foarte tare, când vezi cum toate învățăturile false sunt decorate cu versete biblice, atunci îți taie respirația. Acest lucru se întâmplă de la prima până la ultima pagină. De aceea să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima că noi am fost aduși înapoi la început și se va împlini că și în mijlocul nostru niciunul nu va rămâne de rușine; niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne rușinat în urmă. Acela care a primit din toată inima făgăduința care trebuie să se împlinească, acela va avea parte de răpire când Domnul va reveni, pentru că el personal devine un purtător al făgăduinței. Făgăduința revenirii Lui este în inimile noastre și noi știm ceea ce a spus Domnul în Ioan 14: „*după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine*”.

Încă o dată ceea ce i-a fost spus fratelui Branham din norul supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerse prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerse cea de-a doua venire a lui Hristos”. Acum mai avem câteva locuri pe care le-am găsit, unde nu este doar spus că „*mesajul premerse cea de-a doua venire a lui Hristos*”, ci și cuvintele: „*mesajul va premerse pe întregul pământ*”. Când am auzit și am citit aceasta, atunci desigur am accentuat această afirmație în mod deosebit. Nu doar că „*mesajul va premerse cea de-a*

doua venire a lui Hristos”, ci că „ultimul mesaj va premerge pe întregul pământ”. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului nostru. Prin har, noi o putem trăi că ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului.

Astăzi m-am uitat încă o dată la broșurile noastre și predicile fratelui Branham care sunt traduse în limba armeană și în diferite limbi de pe pământ. Este puternic că Dumnezeu Se îngrijește de tot, nu doar că mesajul va premerge cea de-a doua venire a Lui, ci mesajul va premerge cea de-a doua Lui venire pe întregul pământ. Noi credem în această trimitere și chemare divină pentru că este fondată și făgăduită în Cuvântul lui Dumnezeu: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”. De ce l-a ales Dumnezeu pe Ilie? Voi cunoașteți trăirea. Și în acel timp au fost patru sute de predicatori proroci care proceau. Apoi ce s-a întâmplat? A venit Ilie care a avut Cuvântul Domnului. Toți ceilalți au prorocit prin inspirație proprie. Dar bărbatul lui Dumnezeu era un trimis, era un proroc adevărat care avea Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. El a rezidit altarul și i-a întors pe oameni înapoi la Dumnezeu.

Să facem un cuprins a ceea ce am cercetat în această seară în acest loc. Este vorba să avem un început corect cu Domnul nostru, fiecare, personal, să avem trăirile noastre mântuitoare, ca să căpătăm har înaintea lui Dumnezeu. Acum, în mod deosebit îi rog pe toți tinerii: vă rog frumos primiți oferta harului lui Dumnezeu! Și tinerii trec prin ispite și încercări, sunt expuși acestor lucruri. Ei și noi toți avem nevoie de Domnul, la serviciu și în orice loc unde ne aflăm. Și astăzi putem striga cu glas tare: Niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine, nici unul! Astăzi noi putem vesti cu glas tare: Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit! Astăzi, prin har, avem voie să vestim mântuirea deplină și să credem din toată inima ce și cum zice Scriptura.

În ceea ce privește slujba fratelui Branham, o astfel de slujbă n-a mai existat pe pământ din zilele Domnului nostru încoace. Cu adevărat lui i-a fost spus: „Aceași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru la iudei și samariteni se repetă acum în toate popoarele, limbile și națiunile, ca mărturie că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci”. Slavă Domnului! De repetate ori în călătoriile mele pretutindeni și în avion eu am ascultat predicile fratelui Branham. Poți vedea cum Duhul

lui Dumnezeu l-a călăuzit. În ultima predică pe care am auzit-o, era pe la mijlocul predicii când dintr-o dată el a spus: „Acolo stă o soră, ea are acea boală și vine din acel loc”. Apoi a continuat: „Acolo stă un frate care...”. Pur și simplu dintr-o dată trece de la predică și este condus în aceste viziuni și nici nu observi trecerea. Cu adevărat el trăia în ambele domenii, sub ungera și călăuzirea Duhului Sfânt. Puternic! Privit omenește, este de neconceput, imposibil. Doar atotputernicul Dumnezeu a putut-o face printr-o inspirație directă și călăuzirea Duhului Sfânt. Așa a lucrat Dumnezeu.

Frați și surori, de fiecare dată sunt copleșit de slujba fratelui Branham când ascult benzile și văd cum Dumnezeu a confirmat totul. Fratele Branham a putut spune: „V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului care n-ar fi fost așa?”. Tot ceea ce i-a descoperit Dumnezeu a fost corect. Cu adevărat suntem mulțumitori că Domnul Dumnezeu a găsit un vas pe care l-a putut umple. În această perioadă de timp profetică ne-a trimis un profet. Au trecut toți acești ani de când a fost luat Acasă și Cuvântul Domnului, ultimul mesaj a ajuns până la marginile pământului. Cu adevărat suntem mulțumitori. Ce ar spune Domnul astăzi în mijlocul nostru? „Ceea ce a fost spus și anunțat dinainte s-a împlinit astăzi înaintea ochilor voștri. Astăzi s-a împlinit în fața ochilor voștri cuvintele Scripturii din Mat. 24:14. Astăzi s-a împlinit scriptura din Mal. 4:5-6b înaintea ochilor voștri”. Astăzi s-a împlinit înaintea ochilor noștri ceea ce a spus Domnul nostru în Mat. 17:11, Mar. 9:12. Noi am recunoscut că Dumnezeu a trimis un proroc și Și-a împlinit Cuvântul Său. Scumpi frați și surori, Domnul Dumnezeu ne-a dăruit acest har să credem, să acceptăm și să primim Cuvântul vestit care ne este descoperit.

Gândiți-vă la aceasta: cine ar fi știut ce s-a întâmplat cu adevărat în Grădina Edenului? A trebuit să fie trimis un proroc care a putut spune: „Îngerul Domnului a stat în fața mea și mi-a spus ce s-a întâmplat în Grădina Eden înainte de amiază și ce s-a întâmplat după amiază”. Dragi frați și surori, Dumnezeu a avut un proroc în timpul nostru, un bărbat trimis de Dumnezeu care era după inima lui Dumnezeu. Eu am participat la unele din adunările sale, fie la noi în țară, fie în Statele Unite, am primit harul și posibilitatea ca să văd, să aud și să trăiesc această slujbă în mod personal.

Și acest lucru, cu privire la ceea ce s-a întâmplat în Karlsruhe, l-am amintit în acest loc. O spun doar pe scurt. Pentru mine are o însemnătate că mie, celui mai simplu om de pe fața pământului, mi-a dăruit har să trăiesc, să aud și să văd. Și atunci când fratele Branham s-a rugat pentru tatăl traducătorului său, el a spus: „Eu văd Oceanul, eu văd New Yorkul, zgârie norii de acolo și multe mașini acolo pe șosea. Tu vii din New York. Tu ești un predicator din biserica «Adunările lui Dumnezeu» și ai fost trimis în Germania ca misionar”. Dragilor, când ești martor al acestor lucruri și vezi cum bărbatului lui Dumnezeu i-au fost descoperite aceste detalii și apoi în final, el a spus acelui bărbat: „Tu ești tatăl traducătorului meu”! Dați-vă odată seama, el nu-l văzuse niciodată înainte și nici nu-l auzise pe acel bărbat. Cu adevărat Dumnezeu i-a dat o slujbă deosebită scumpului nostru frate și l-a putut binecuvânta și folosi în mod neobișnuit, iar pentru aceasta noi Îi suntem mulțumitori. El a fost trimis cu ultimul mesaj al Cuvântului, și acest ultim mesaj al Cuvântului ne-a adus înapoi la început, la temelia originală. Noi vestim acest mesaj divin pe întregul pământ și toți aceia care au o ureche să audă ceea ce spune Bisericilor Duhul, și toți aceia care au fost aleși mai dinainte o vor auzi.

Încă o dată cuvântul pentru toți care încă n-au trăit mântuirea sufletului, n-au primit iertarea păcatelor, n-au avut trăirea mântuitoare în mod personal. Frați și surori, vă spun sincer: astăzi am exprimat-o cu glas tare: „Doamne, permite să se întâmple ca fiecare peste care noi punem mâinile și ne rugăm, să primească lucrurile pentru care ne-am rugat: păcătosul să fie mântuit, bolnavul să fie vindecat”. Ceea ce Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul Său să devină realitate în fața ochilor noștri: noi să vestim mântuirea și mântuirea să fie trăită; să vestim eliberarea și eliberarea să fie trăită, eliberarea de orice robie, de orice îleagă pe un om. Pe acela pe care Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela cu adevărat este liber. Nimeni nu trebuie să se lase robit. Fiecare poate accepta și primi iertarea și eliberarea. Și acest lucru l-am spus în rugăciune înaintea Feței Domnului: „Doamne, permite să se întâmple ca peste toți care punem mâinile, în credință, să fie vindecați”. Să fie vindecați, pentru că așa este scris și este făgăduința dată de Domnul: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși”* (Mar. 16:18b).

Într-o predică fratele Branham nu doar a amintit acest lucru, ci l-a evidențiat și accentuat astfel: că noi Îl putem crede pe Dumnezeu și că ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său s-a întâmplat deja. Noi doar trebuie s-o exprimăm și trebuie să devină realitate, tot astfel cum Domnul a exprimat lucruri și ele s-au întâmplat. Și astăzi, fie ca Cuvântul să nu se întoarcă gol înapoi, până când toți vor lua o decizie pentru Domnul. Și toți cei de curând adăugați să poată crede din toată inima că acum noi trăim în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos, că acum are loc ultima chemare pe întregul pământ. Cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul și Răscumpărătorul nostru a spus foarte clar acest lucru în Ioan 8 și a reproșat cărturarilor și fariseilor: „Voi nu sunteți din Dumnezeu pentru că nici măcar nu puteți asculta Cuvântul Meu”. Apoi a spus: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu*” (Ioan 8:47).

Fie ca fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu să ne devină prețios. Noi, ca popor al lui Dumnezeu, ne putem aduna, și suntem în legătură cu întreaga Biserică Mireasă de pe întregul pământ. După ultimul prim sfârșit de săptămână al lunii trecute, fratele nostru din Kolwezi a sunat și a spus: „Frate Frank, s-au adunat aproximativ șase mii ca să asculte Cuvântul”. Ieri m-a sunat din nou și mi-a spus că credincioșii s-au adunat de la o depărtare de până la 500 de kilometri ca să urmărească predica în direct, pe un mare ecran. Dumnezeu a trimis o foame după ascultarea cuvintelor Sale. Prin har noi avem această foame. Și în această seară, niciunul care își pune încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine. Niciunul, niciunul, nu! Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce niciodată gol înapoi.

Încă o dată doresc să exprim acest gând. Pe de o parte, Reforma s-a încheiat, toți se întorc înapoi în poala mamei. Pe de altă parte, noi putem vedea cum în acești 500 de ani Dumnezeu a lucrat mai departe prin diferitele treziri, tot mai adânc și mai adânc în Cuvânt până la începutul mișcării penticostale, iar apoi, acum, încheierea cu noi, prin har. Noi nu suntem doar umpluți cu Duhul Sfânt, ci suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. Să fim eliberați de fiecare rătăcire, de fiecare învățătură rătăcitoare și să fim un popor sfânt, sfințiți pentru Domnul. Astfel noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru

pentru harul și credincioșia Lui. Și în această zi Îi dăm cinste și slavă Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm pentru rugăciune. Mi-ar plăcea să cânte corul „Înapoi la Biblie!”. Înapoi la Biblie, înapoi la început, înapoi la Dumnezeu! Pentru ca inimile noastre să fie în legătură cu Dumnezeu. Frați și surori, acesta este ceasul adevărului. Cu adevărat să devenim mulțumitori. Înapoi la Biblie, înapoi la Cuvântul original, înapoi la temelia care a fost pusă de apostoli și proroci în Numele Domnului! Înapoi la pocăința originală, la nașterea din nou, la botezul cu Duhul Sfânt! Înapoi la Biblie, înapoi la trăirile biblice prin harul Dumnezeului nostru! Aleluia! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și în mod deosebit pe tineri. Amin.

Aș dori ca cineva să citească și să cerceteze cât de des fratele Branham a amintit scriptura din Zah. 14:7: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina”*.

Frați și surori, ce să mai spunem pe deasupra? Încă o rugămintă: dacă sunt persoane, tineri care doresc să-și dedice viața Domnului vă rog să veniți acum în față. Noi ne vom ruga pentru voi. Între timp cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”, iar cine dorește să vină acela să vină. Ne vom ruga prin credință și prin credință vom primi lucrurile pentru care ne-am rugat. Demult, fratele Detlef Menard a dat unui frate din Polonia o broșură și de atunci acest frate vine mereu la adunări. Frați și surori, noi venim la Domnul, și pe acela care vine la El, Domnul nu-l va alunga afară – acest lucru este cu neputință. El acceptă și primește pe toți cei ce vin la El, pentru că așa este scris.

Voi tinerilor, vă rog uitați-vă la mine. Anul viitor vor fi trecut 70 de ani de când eu mi-am dedicat viața mea Domnului. Ca tânăr mi-am dedicat viața. Am mers într-o adunare de cort și Cuvântul mi s-a adresat în mod personal și m-a atins. Anul viitor vor fi trecut 70 de ani de când eu mi-am dedicat viața Domnului; eram un băiețandru.

Frați și surori, tinerilor, ce este o viață trăită fără Domnul? Doar viața trăită cu El are valoare. Noi trebuie să facem treburile noastre pământești, să fim conștiincioși în meseriile noastre. În orice loc am fi să nu cumva să alunecăm și să fim o poticnire. Ci la serviciu și

pretutindeni în legăturile noastre să ieșim în evidență prin punctualitate, prin hărnicie și atunci șeful se va mira și va întreba: ce este cu acest om? Iar în câteva cuvinte noi putem da mărturie de credința noastră și nădejdea pe care o purtăm.

Domnul a făcut această zi pentru voi toți. Domnul v-a chemat. Nu noi v-am invitat, ci Domnul v-a invitat. Voi ați venit la El. Primiți împăcarea, harul, mântuirea, iertarea și totul. Astăzi, acceptați-o, primiți-o și mulțumiți Domnului pentru salvare, mântuire, eliberare, răscumpărare, mulțumiți-I pentru iertarea pe care El v-o dăruiește astăzi, prin har. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o.

Rugați-vă toți, credeți cu toții și primiți cu toții. Iubite Domn, veșnic și credincios Dumnezeu, Îți mulțumim din inimă pentru acest ceas, pentru ceea ce se întâmplă acum, Tu ne-ai încredințat slujba împăcării. Noi vestim iertarea păcatelor prin Sângele Mielului, noi vestim pacea cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, vestim eliberarea de toate legăturile, de tot ceea ce Satan ne ține legați, vestim eliberarea în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Acceptați-o, primiți-o, trăiți-o și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta, din toată inima și din tot sufletul. Așa este scris: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*” (Ioan 6:37). El ne-a chemat: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*” (Mat. 11:28). Și noi am venit la El. Aleluia!

Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru iertare, eliberare, răscumpărare, împăcare, pentru har, milă și îndurare. Ție, Domnului și Răscumpărătorului nostru, Îți aducem slavă și cinste în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Dacă ați acceptat-o prin credință spuneți un „Amin”. Amin. Ați primit-o. Aleluia! Amin.

Vă rog luați-o în inimile voastre cu voi. Tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu – așa este scris în Ioan 1:12 și așa este, așa s-a întâmplat astăzi aici. Vă dau mâna și vă urez binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.